

Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

► **B****DIREKTIVA VIJEĆA**

od 22. ožujka 1977.

o olakšavanju učinkovitog ostvarivanja slobode pružanja odvjetničkih usluga

(77/249/EEZ)

(SL L 78, 26.3.1977., str. 17)

Promijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
► <u>M1</u>	Direktiva Vijeća 2006/100/EZ od 20. studenoga 2006.	L 363	141	20.12.2006
► <u>M2</u>	Direktiva Vijeća 2013/25/EU od 13. svibnja 2013.	L 158	368	10.6.2013

Promijenila:

► <u>A1</u>	Akt o pristupanju Grčke	L 291	17	19.11.1979
► <u>A2</u>	Akt o pristupanju Španjolske i Portugala	L 302	23	15.11.1985
► <u>A3</u>	Akt o pristupanju Austrije, Švedske i Finske	C 241	21	29.8.1994
► <u>A4</u>	Akt o uvjetima pristupanja Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Mađarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike i prilagodbama ugovora na kojima se temelji Europska unija	L 236	33	23.9.2003

B**DIREKTIVA VIJEĆA****od 22. ožujka 1977.****o olakšavanju učinkovitog ostvarivanja slobode pružanja
odvjetničkih usluga****(77/249/EEZ)**

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegove članke 57. i 66.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Skupštine ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

budući da je, prema Ugovoru, bilo kakvo ograničavanje pružanja usluga koje se temelji na državljanstvu ili boravištu, zabranjeno od završetka prijelaznog razdoblja;

budući da se ova Direktiva odnosi isključivo na mjere koje odvjetnicima omogućavaju učinkovito pružanje odvjetničkih usluga; budući da su potrebne detaljnije mjere za učinkovito ostvarivanje prava poslovnog nastana;

budući da država članica domaćin mora za učinkovito pružanje odvjetničkih usluga priznati kao odvjetnike sve osobe koje pružaju te usluge u različitim državama članicama;

budući da, s obzirom da se ova Direktiva odnosi isključivo na obavljanje djelatnosti i ne sadrži odredbe o međusobnom priznavanju diploma, osoba na koju se ova Direktiva odnosi mora preuzeti stručni naziv koji se koristi u državi članici u kojoj ima poslovni nastan, dalje u tekstu: „država članica iz koje dolazi”;

DONIJELO JE SLJEDEĆU DIREKTIVU:

Članak 1.

1. Ova se Direktiva primjenjuje, u granicama i pod uvjetima koji su u njoj utvrđeni, na obavljanje odvjetničke djelatnosti pružanjem usluga.

Neovisno o drugim odredbama ove Direktive, države članice mogu pridržati za određene kategorije pravnika obvezu pripreme službenih isprava za stjecanje prava na upravljanje ostavinom pokojnika te za izradu službenih isprava kojima se osnivaju ili prenose vlasnička prava na zemlju.

⁽¹⁾ SL C 103, 5.10.1972., str. 19., i SL C 53, 8.3.1976., str. 33.⁽²⁾ SL C 36, 28.3.1970., str. 37., i SL C 50, 4.3.1976., str. 17.

▼ B

2. Pojam „odvjetnik” se odnosi na bilo koju osobu koja je ovlaštena obavljati stručne djelatnosti pod jednim od sljedećih naziva:

<i>Belgija:</i>	Avocat — Advocaat
<i>Danska:</i>	Advokat
<i>Njemačka:</i>	Rechtsanwalt
<i>Francuska:</i>	Avocat
<i>Irska:</i>	Barrister Solicitor
<i>Italija:</i>	Avvocato
<i>Luksemburg:</i>	Avocat-avoué
<i>Nizozemska:</i>	Advocaat
<i>Ujedinjena Kraljevina:</i>	Advocate Barrister Solicitor.

▼ A1

<i>Grčka:</i>	δικηγόρος
---------------	-----------

▼ A2

<i>Španjolska:</i>	Abogado
<i>Portugal:</i>	Advogado

▼ A3

<i>Austrija:</i>	Rechtsanwalt
<i>Finska:</i>	Asianajaja/Advokat
<i>Švedska:</i>	Advokat

▼ A4

<i>Češka Republika:</i>	Advokát
<i>Estonija:</i>	Vandeadvokaat
<i>Cipar:</i>	Δικηγόρος
<i>Latvija:</i>	Zvērināts advokāts
<i>Litva:</i>	Advokatas
<i>Mađarska:</i>	Ügyvéd
<i>Malta:</i>	Avukat/Prokuratur Legali
<i>Poljska:</i>	Adwokat/Radca prawny
<i>Slovenija:</i>	Odvetnik/Odvetnica
<i>Slovačka:</i>	Advokát/Komerčný právnik

▼ M1

<i>Bugarska:</i>	Адвокат
<i>Rumunjska:</i>	Avocat

▼ M2

<i>Hrvatska:</i>	Odvjetnik/Odvjetnica
------------------	----------------------

▼ B*Članak 2.*

Svaka država članica radi obavljanja djelatnosti utvrđenih u članku 1. stavku 1. priznaje kao odvjetnika, sve osobe iz stavka 2. navedenog članka.

▼B*Članak 3.*

Osoba iz članka 1. preuzima stručni naziv koji se koristi u državi članici iz koje dolazi, na jeziku ili jednom od jezika te države s naznakom stručne organizacije koja joj je izdala dozvolu za obavljanje djelatnosti ili suda pred kojim ima pravo obavljati djelatnost u skladu sa zakonodavstvom te države.

Članak 4.

1. Djelatnosti vezane uz zastupanje stranke u postupku pred sudom ili pred upravnim tijelima obavljaju se u svakoj državi članici domaćinu pod uvjetima utvrđenima za odvjetnike u toj državi uz izuzetak uvjeta kojima se zahtijeva boravište ili upis u stručnu organizaciju u toj državi.

2. Odvjetnik koji obavlja te djelatnosti mora poštovati pravila profesionalnog ponašanja države članice domaćina, ne dovodeći u pitanje njegove obveze u državi članici iz koje dolazi.

3. Ako odvjetnik obavlja djelatnosti u Ujedinjenoj Kraljevini, „pravila profesionalnog ponašanja države članice domaćina” jesu pravila koja se primjenjuju za „*solicitor*”, ako djelatnosti nisu pridržane za „*barrister*” i „*advocate*”. Inače se primjenjuju pravila profesionalnog ponašanja koja se primjenjuju na zadnje navedene. Međutim, za „*barristers*” iz Irske uvijek se primjenjuju pravila profesionalnog ponašanja koja se u Ujedinjenoj Kraljevini primjenjuju za „*barristers*” i „*advocates*”.

Ako odvjetnik obavlja djelatnosti u Irskoj, „pravila profesionalnog ponašanja države članice domaćina” jesu, ako se njima uređuje usmeno izlaganje predmeta na sudu, pravila profesionalnog ponašanja koja se primjenjuju za „*barristers*”. U svim drugim slučajevima primjenjuju se pravila profesionalnog ponašanja za „*solicitors*”. Međutim, za „*barristers*” i „*advocates*” iz Ujedinjene Kraljevine uvijek se primjenjuju pravila profesionalnog ponašanja koja se u Irskoj primjenjuju za „*barrister*”.

4. Za odvjetnika koji obavlja djelatnosti, osim onih iz stavka 1., primjenjuju se uvjeti i pravila profesionalnog ponašanja države članice iz koje dolazi, ne dovodeći u pitanje poštovanje pravila, neovisno o njihovom izvoru, koja se primjenjuju na obavljanje odvjetničke djelatnosti u državi članici domaćinu, posebno onih pravila koja se odnose na nespojivost obavljanja odvjetničke djelatnosti s obavljanjem drugih djelatnosti u toj državi, poslovnu tajnu, odnose s drugim odvjetnicima, zabranu da isti odvjetnik zastupa stranke s međusobno suprotnim interesima i javnost djelovanja. Potonja pravila se primjenjuju samo ako ih može poštovati odvjetnik koji nije registriran u državi članici domaćinu, i to u mjeri u kojoj je poštovanje tih pravila objektivno opravdano kako bi se u toj državi osiguralo pravilno pružanje odvjetničkih usluga, ugled struke i poštovanje pravila u vezi s nespojivošću.

Članak 5.

Za obavljanje djelatnosti vezanih uz zastupanje stranke u postupku pred sudom, država članica može za odvjetnike iz članka 1. ove Direktive zahtijevati:

▼B

- da budu predstavljeni, u skladu s lokalnim pravilima ili običajima, predsjedniku sudskog vijeća u postupku i, prema potrebi, predsjedniku odgovarajuće odvjetničke komore u državi članici domaćinu,
- da rade zajedno s odvjetnikom koji obavlja djelatnost pred tim sudskim tijelom i koji će, prema potrebi, biti odgovoran tom tijelu, ili da rade s „*avoué*” ili „*procuratore*” koji obavlja djelatnost pred tim tijelom.

Članak 6.

Svaka država članica može isključiti pravnike koji obavljaju nesamostalnu djelatnost u javnom ili privatnom trgovačkom društvu iz obavljanja djelatnosti vezanih uz zastupanje tog trgovačkog društva u sudskim postupcima, ako pravnicima registriranim u toj državi nije dopušteno obavljati te djelatnosti.

Članak 7.

1. Nadležno tijelo države članice domaćina može zahtijevati od osobe koja pruža odvjetničke usluge da dokaže svoju osposobljenost za odvjetnika.
2. U slučaju neispunjavanja obveza iz članka 4. ove Direktive koje se primjenjuju u državi članici domaćinu, nadležno tijelo odlučuje, u skladu s vlastitim pravilima i postupcima, o posljedicama takvog neispunjenja obveza i u tu svrhu može ishoditi sve potrebne stručne podatke u vezi sa osobom koja pruža usluge. O svim poduzetim mjerama ono izvješćuje nadležno tijelo države članice iz koje osoba dolazi. Ta razmjena ne utječe na povjerljivu prirodu dostavljenih podataka.

Članak 8.

1. Države članice donose mjere potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom u roku od dvije godine od notifikacije i o tome odmah obavješćuju Komisiju.
2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 9.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.